

решо да се защищава. Когато тя пак млъкнала, пак се раздало одобрително гракане. Види се, сега свраката напълно се оправдала и събранието се разпръснало, без да ѝ стори нещо, а самата тя се отправила до своето жилище на върха на покрива на градската черква.

Не така благополучно се свършил, обаче, друг съд на гарги, който е наблюдаван от един офицер. Като седял еднаж на чардака пред своята къща, той забелязал четире гарги, които били кацнали на покрива на съседната къща и някак особено, силно и продължително грачали. Скоро към тях почнали да прииждат други гарги и не след много целия покрив се покрил от тези черни птици. Вдигнал се невъобразим шум и грачене. Някои по-припсени гарги не могли да се сдържат на едно място и от възбуждение скачали по покрива. Шумът продължил много. Най-после се разбрало, че делото е решено и гаргите преминали към изпълнение на взетото решение. Цялото събрание се дигнало във въздуха и със страшен шум почнало да се вие около шест свои другарки, които хвърчали във отделна група сред навалищата. От тези шест врани едната е била престъпницата, която съда осъдил на смърт, а другите пет били палачите, назначени от събранието, за да изпълнят решението на съда. Палачите яростно нападали и кълвали с клюновете си осъдената, която искала да се спаси с бягство. Орлякът продължавал да хвърчи из въздуха и да пази виновницата да не избяга. Най-после изнемощяла тя паднала на земята пред чардака на офицера. Той слязал да я разгледа по-отблизо, но осъдената направила отчаяни усилия, дигнала се, хвъркнала и се скрила в храстака извън градината му. Другите врани се спуснали върху самия офицер и загракали заплашително, докато той не ги прогонил с един пръст. Най-после и те отлетели по онова направление, към което се скрила тяхната осъдена другарка.

Д. Ч.